

Oversættelse, åbenbaring og forsoning samt selvkærlighed

Efter et temanummer om Romerbrevet udkommer Dansk Teologisk Tidsskrift her i sin sædvanlige form med tre artikler og flere anmeldelser.

Den første artikel drejer sig om *oversættelse*. På de teologiske uddannelser læses Bibelen på originalsproget. Præsterne i Den Danske Folkekirke har mulighed for at forholde sig kritisk til den autoriserede oversættelse og Bibelselskabet er på vej med en ny oversættelse. Oversættelse er et emne, som rejser debat, men også et emne som har sit eget veletablerede forskningsfelt: *Translational Studies*. I artiklen "Tekstens slave" dykker Kasper A. Bergholt ned i dette forskningsfelt og undersøger oversættelsen af Paulus brev til Filemon. Bergholt fokuserer på udvalgte passager og argumenterer for, at den rette eller gode oversættelse af en tekst må integrere forskellige perspektiver på teksten. Forskellige aspekter som fx semantik, historie, lingvistik, brug og funktion må alle tages med. Således rejser oversættelse også spørgsmål om ideologi og teologi. Oversættelsesopgaven synes med andre ord i dag ikke at kunne isoleres og Bergholt viser helt konkret, at og hvordan oversættelse er et spørgsmål om formidling, som kan foregå på mangfoldige måder. Oversættelsesarbejdet bliver dermed til en refleksion over det, som Bergholdt kalder mål, og som set fra et redaktionelt perspektiv i andre teologiske sammenhænge måske hænger sammen med begreber som relation, formål, anliggende, bestemmelse eller intention.

Disse begreber og spørgsmålet om Guds og menneskets bestemmelse forekommer også til undersøgelse i Mads Peter Karlsens artikel om åbenbaring og forsoning hos Hegel og Kierkegaard. Med udgangspunkt i filosofferne Paul Ricœur and Michael Theunissen foreslår Karlsen i overensstemmelse med den nyere kontinentalteologiske tradition at forstå Hegels og Kierkegaards indbyrdes forhold dialektisk. Karlsen udfolder dette gennem læsning af deres tekster, idet disse antages at spejle hinanden og Hegel forstås som forudsætning for Kierkegaard. Karlsen slår dernæst til lyd for at begrebet åbenbaring hos Hegel indebærer en antagelse af Guds fulde åbenbaring i Kristus, mens åbenbaring ifølge Karlsens læsning af Kierkegaard hos denne forekommer som et absolut paradoks. I forlængelse af dette overvejer han, hvad det betyder for deres forståelse af forsoning og synd.

Kierkegaards tekster er også genstand for undersøgelse i Carsten Elmelunds artikel "Den rette selvkærlighed", hvor han fokuserer på forestillingen om ret selvkærlighed i Kierkegaards *Kjerlighedens Gerninger*. Kierkegaard kritiserer her menneskets intuitive kærlighed og hævder, den karambolere med kristendommens dobbelte kærlighedsbud. Elmelund argumenterer i forlængelse heraf for, at intuition og bud ikke nødvendigvis er modsætninger, men kan forenes i en hermeneutisk tilgang og udvikles i det enkelte menneskes livshistorie.

Efter Elmelunds artikel følger dette nummers anmeldelser. Nete Helene Enggaard anmelder Sasja Emilie Mathiasen Stopas og Rasmus H.C. Dreyers (red.) *Med nåden i favn. Dåbens teologiske baggrund og betydning* og fremhæver bogens mange kvaliteter. Den er relevant og læseværdig og bidrager med nuancering af nogle af de positioner, som findes i dåbsdebatten. Det gælder ikke mindst Stopas læsning af Luther, som både forstår at tematisere dåbens forudsætninger og trækker på betydningen af socialitet, omverden og medmenneske for Luther. Ane Kirstine Brandts og Sigrid La Cour Sonnes (red.) *En verden til forskel. Religionsmøder og religionsteologi i et mangfoldigt samfund* anmeldes af Peter Lodberg, som fremhæver bogens mange væsentlige, gennearbejdede og meget forskellige case-baserede artikler, mens Nils Arne Pedersen bidrager med en kritisk anmeldelse af Emil Saggaus og Kasper Dalgaards *Kirkemødet i Nikæa: Oversættelse, indledning og kommentarer*. Til sidst følger Jonas Adelin Jørgensens anmeldelse af Tone Bleies *A New Testament. Scandinavian Missionaries and Santal Chiefs from Company and British Crown Rule to Independence*, som anbefaler bogen for sit udførlige og nye bidrag til missions- og globaliseringshistorie.

Johanne Stubbe Teglbjærg Kristensen